

Obsah

Predslov	7
----------------	---

STUDIA

Poéma o radosti z múdrosti Sir 3,25-29 v hebrejskom rukopise H ^A . Sémantická a poetická analýza	11
<i>Pavel Prihatný</i>	

Antagonizmy medzi judaizmom a helenizmom v <i>Knihe múdrosti</i> <i>Frederic Raurell</i>	26
---	----

Biblia u dominikánov v 13. storočí	36
<i>Gabriel Hunčaga</i>	

Františkánske chápanie Písma	74
<i>Théophile Desbonnets</i>	

Metafory svetla a temnoty a smysl překonání imaginace v mystice Waltera Hiltona	88
<i>Lucie Rathouzská</i>	

Trojkráľový sprievod – mestská forma slávenia Troch kráľov ..	115
<i>Anna Hlaváčová</i>	

Eschatologické modely a vzkriesenie tela	137
<i>Lukáš Porubský</i>	

Světec nebo blázen? Důvěra podle svatého Františka v románu <i>Chud'ásek Boží</i> Nikose Kazantzakise	156
<i>Marta Janíčková</i>	

FONTES

Čo prezrádza slovo „akademický“? Dve úvahy o tom, akú šancu majú univerzity v dnešnej dobe . . .	167
<i>Josef Pieper</i>	

Mestečká Svätý Jur a Pezinok v opise Samuela Timona a Gabriela Serdaheliho	204
<i>Erika Juríková</i>	

VARIA

70 rokov od Akcie „K“. Niekoľko historických faktov	215
<i>Tomáš Konc</i>	
Budte pozdravení, nadaní!	219
<i>Kazimír Dąbrowski</i>	

CENSURAE LIBRORUM

Johannes Kepler. <i>Nová Astronomie (výbor z díla)</i>	223
Ján Jambor z Rožňavy. <i>O strážení piatich zmyslov</i>	225
Marek Brčák – Jiří Wolf (eds.). <i>Pax et Bonum. Kapucíni v Čechách a na Moravě v raném novověku</i>	228
Edward Baring. <i>Converts to the Real: Catholicism and the Making of Continental Philosophy</i>	230

Predslov

Rád sa dotýkam zeme. Križujem ju svojimi krokmi, mnohokrát bezcieľne, keďže kráčam kvôli kráčaniu a nie vždy sa uberám za povinnosťami. Zem mi je pod nohami, pozdvihujem sa z nej. V tomto pohybe je navždy uchovaná pôvodná bezmocnosť každej novozrodenej bytosti. Moje nohy, chodidlá ju postupne a rytmicky opúšťajú, len aby ich znova a znova láskavo prijala a ujala sa ich odporu. Občas si sadnem, vystriem nohy, stiahnem čiapku a nechám vlasy previevať jesenným vetrom. Po chvíli pot oschne. Nohy majú pamäť, nimi si ohmatávam a osvojujem priestor a priestor i s jeho tmným podložím sa mi stáva krajinou. Chôdza je spôsobom ľudského bytia. V jej povahe možno rozpoznať isté vektory nášho existenciálneho vzťahovania sa k svetu a sveta k nám. Chôdza je modalitou môjho láskavého vzťahu k zemi. To ona ma prijala a necháva zotrvať tak, aby som jej neublížoval. Spolieham sa na jej pevnosť. Učí ma umiernenosti. Je tým čo sa vždy spoluvyjadruje vo všetkých mojich myšlienkach, no vôbec sa nedomáha pozornosti. Mlčanlivo nesie.

Často myslím na Petrarca a jeho cestu na Mont Ventoux.¹ Cestu, ktorá si skôr zvolila svojho chodca, než on ju. Neprekliesnená húština, neprehľadné chodníky mesta, trasa ktorá mnohokrát vedie zabudnutými či novými cestami a teda aj za hranice mysliteľného.² „... osamelosť. Obzvlášť pozoruhodná v týchto dobách, keď kvitne kult spoločnosti.“³ Osamelosť, ktorá je apriórnym milieum skutočného myslenia.

1) Cf. Francesco Petrarca. *Výstup na Mont Ventoux*. Praha: Vyšehrad, 2014.

2) Cf. Ernst Jünger. *Chůze lesem*. Praha: Oikumené, 1994, s. 7

3) *Ibid.*, s. 40.

Do samoty však doliehajú toľké ozveny hlasov. Dejiny, múdrosť, zdieľnosť, no aj úzkosť.

Mnohokrát som v uplynulých mesiacoch pandémie počúval ľudí pochvalovať si okolnosti, ktoré im poskytli nebývalú hojnosť času pre seba. Osobitne cynicky mi to znelo z úst rehoľníkov či kňazov. Ako len možno vnímavo (a teda aj kresťansky) žiť bez toho, aby nami neprenikala bolesť a utrpenie toľkých ľudí a sveta? Ako možno v týchto okolnostiach neprevziať bytostnú, kontemplatívnu účasť? Toľko bolesti zeme. Ako som spomenul, rád sa jej dotýkam. Dnes vídavam ľudí, ktorí sa k nej pri chôdzi akosi viac klonia. Z rytmu ich krokov sa trochu vytratila ľahkosť i šarm. Nesieme účasť a tá ťaží, drví, melie a premieňa.

Beriete do rúk našu novú ročenku. Kiež by ste ňou prekráčali a chôdza myslenia vás zaviedla aj na nové či až nepredvídateľné cesty. Naša voľba a recenzné konanie opäť viedli k veľmi rôznorodnej skladbe štúdií. Prvé štyri texty sa venujú tajomstvu Písma. Precíznu a poučenú sémantickú a poetickú analýzu tzv. poémy o radosti u Siracha od Pavla Prihatného dopĺňa štúdia Frederica Raurella o antagonizmach medzi judaizmom a helenizmom v *Knihe múdrosti*. Gabriel Hunčaga v rozsiahlej a objavnej štúdií mapuje vzťah dominikánov k Biblii v 13. storočí. Tú vhodne dopĺňa esej už zosnulého znalca františkánskej spirituality Théophila Desbonnetsa o jej františkánskom chápaní. Biblický blok strieda štúdia Lucie Rathouzskej o metaforách svetla a temnoty a prekonaní imaginácie u Waltera Hiltona. Anna Hlaváčová reflektuje a analyzuje tradíciu mestskej formy slávenia Troch kráľov. Lukáš Porubský sa usiluje previesť čitateľa po vybraných eschatologických modeloch z hľadiska teologickej náuky o vzkriesení tela a Marta Janíčková sviežo analyzuje problém Františkovej dôvery v známom románe Nikosa Kazantzakisa. Kratšiu spomienku na smutné 70. výročie akcie „K“ od Tomáša Konca sme zaradili do sekcie „varia“. Za významný príspevok k solídnej kritike dnešného pomýleného chápania zmyslu vzdelania považujeme uverejnenie prekladu rozsiahlejšej state Josefa Piepera „Čo prezrádza slovo ‚akademický‘? Dve úvahy o tom, akú šancu majú univerzity v dnešnej dobe“, ktorú sme určite oprávnenne zaradili medzi „fontes“.

Ladislav Tkáčik
editor